

ÓLAVSØKUKANTATAN

Sum undanfarnu ár syngur Ólavseekukórið undan tingsetuni. Fyrst syngur manskór Ólavseekukantatuna, sum Edvard Mitens skrivaði orðini til og Jógvæn Waagstein tónleikin. Bjarni Restorff stjórnar.

Hann stjórnar eisini næsta sanginum, sum blandað kór fer at syngja: "Við tær á odda eina ferð". Waagstein gjørdi lagið, og Regin Dahl yrkti (helst ungdomsyking).

Ólavur Hátún stjórnar næsta sanginum: "Føroyar mitt land" (Waagstein). Finska tónaskaldið Kaj-Erik Gustafsson hevur gjørt satsin.

Síðani syngur kórið "Tórshavn" (Poul F. Joensen/ H. J. Højgaard). Og endað verður við tjóðsanginum, har fólk fær høvi at syngja við.

BYRJADI VIÐ KANTATUNU

Síðurin at syngja undir tinghúsinum beint fyri tingsetuna tók seg helst upp í 1930, tá ið 900-ára hátíðarhaldið var fyri Ólavi kongi. Tá var atlanin, at Havnar Sangfelag við J. Waagstein sum leiðara skuldi syngja Kantatuna, sum varð skrivað til hetta høvið.

Hon varð tó ikki framförd tað árið, tí alt endaði í ruðuleika.

Nækur ár seinni varð hon sungin á Ólavssøku.

Índir kríggjum lá Havnar Sangfelag stilt, og tá varð einki sungið á Ólavssøku.

Men í 1944, tá fó Gunnar Mikkelsen tók við eftir Waagstein, varð síðurin uppafturtikin.

Í 1952 tók Hans J. Højgaard við sum leiðari. Tá var áhugin fyri manskórum minkaður, og Kantatan datt niðurfyri. Men hetta varð fyrstu ferð, at vit høvdu eitt "Føroyakór" - sang arar úr øllum landinum. Hetta ynski hevði Waagstein longu í 1947 (í fororðinum til Kantatuna) - men tá atlaði hann, at eitt stórt manskór skuldi syngja Kantatuna.

Havnar Sangfelag sang mestsum á hvernjum ári - tey lögdu bent á at syngja á føroyskum. Tá var tað, at nóg av lögnum hjá Hans J. Højgaard vórðu sungin á fyrsta sinni.

Havnar Sangfelag datt niðurfyri fyrst í 60-árunum, og síðurin at syngja undir tinghúsinum fall burtur. Okkurt árið sungu tey, sum vóru á sanglararaskeiði í Havn.

FOLKALIGT TILTAK

Í 1966 tók Útvarpskórið (seinni Havnarkórið) henda síðin upp aftur. Onkuntíð lögdu tey saman við Kristiliga Sangkórinum, og fleiri kundu skiftast um at stjórna. Hetta var tó mest privat initiativ.

Nú skipar Kórsamband Føroya fyri hesum og velur leiðarar fyri hvørt árið. Roynt verður at fáa Ólavseekukórið til eitt landskór. Tosað hevur eisini verið um at byrjað at fyrirreikað longu á kórstevnuni.

- Men tað hevði borið í sær, at tey, sum ikki eru við á kórstevnuni - m.o. øll tey, sum eru niðri - kundu ikki sungið við á Ólavssøku. Og tað hevði verið spell, tí hetta skal helst vera eitt "fólkaligt" tiltak, sigur Ólavur Hátún.

RØÐA SKAPTI RUÐULEIKA

Waagstein skrivar í fororðinum til Kantatuna, at hann kundi hugsað sær, at onkur segði nøkur vælvald orð millum inngangsangin "Fjallprúða heim" og so sjálva kantatuna. Hetta gjørdi, at ruðuleiki kom í fyrri 5 árum síðani. Ólavur Hátún greiðir frá:

- Fyri at gjøgnumføra ynski Waagsteins helt eg tað vera natúrligt at biðja son Waagsteins, og Leif Waagstein hevur hildið røðu í hussu er einar tær ferðir. Tey árin, Kantatan ikki hevur sungin, hevur røðan verið hildin millum tveir sangir.

- Í 1982 hugsaði eg um at fáa ein góðan fólkatalara. Hugsaði beinanveg um Erlend Patursson - sum jó eisini var ellisformaður á tingi. Tí nú høvdu vit júst verið í kirkju og hoyrt ein prest - nú fóru vit niðan í tingið - hví ikki lata ein politikara siga nøkur orð?

- Men Leif hevði altíð staðið í kórinum og helt røðuna av pallinum. Erlendur fór úr skráðgonguni - og beint inn á vøllin! Nú hildu menn sum vera man, at Erlendur atlaði at fremja kollvelting, og tað var ein øgilig skrivning aftaná.

- Næsta ár varð so eingin røða hildin. Men nú helt onkur fyri, at nú manglaði tað livandi orðið. Í fjør heitti eg á tingformannin, Jákup Lindenskov, um at finna onkran røðara - ellisformannin yngsta mann á tingi - ella lata floksformenninar velja onkran. Jákup helt so sjálvur eina stutta røðu. Og í ár fer Hergeir Nielsen helst at halda røðu.

Í FASTARI LEGU

- Fyrr var meiri tilvildarligt við kórsanginum hesa løtuna. Tingmenninir steðgaðu ikki á, men fóru beint inn í Tingið, og tá ið onkur tingmaður harkaði í vindeyganum, at nú varð tingið sett, góvust vit.

- Eg nevndi hetta fyri J. Fr. Øregaard, og eitt árið steðgaði hann so fylginum. Síðani hava teir staðið og lurtað.

- Einaferð nevndi Rodmundur Nielsen, lækni, at fólk átti at fingið høvi at sungið við í tjóðsanginum. Og tí syngja vit triðja versión unisont.

- Ein annar síður, sum hevur tikið seg upp, er, at kórsangarar hittast at syngja um náttina 30. juli. Tað var fyri einum 14 árum síðani, at limir í Havnarkórinum av tilvild hittust mitt í býnum. Veðrið var gott, og vit fóru at syngja.

- Hetta var so væl umtókt, at vit gjørdur av at hittast aftur árið eftir. Síðani er hetta vordin fastur táttur, og í fjør prentaðu vit heftir til almenningin: "Syngið við á Ólavssøku". Í ár fara vit at lýsa tað.

- Hetta er liður í at gera Ólavssøkuna meiri til eina mentunarskvæm, so ikki alt verður tombola og tyggigummi, sum tað var fyri nøkrum árum síðani, sigur Ólavur Hátún.

